

Kadar po dolgih sončnih zimah spet mede sneg

HO - po naši beli RUK Ljubljani

Začelo se je že v ponedeljek. Kljub temu, da je kazalo na sneg že nekaj dni, je udarilo kot iz »neba«. Prišel je padati sneg. Sprva so ljudje zmajevali z glavami: »Sredi marca — za dan žena«. In še: »Spet bo plundra«. Sneg pa je padal in padal, še v torek podnevi in ponoči, v sredo zjutraj. Slabo spluzene ceste so ostale brez avtomobilov, pešci in avtobusi pa so kraljevali po njih. Nekateri zlobneži so celo vzdihovali: »Pa jo imamo, našo BELO LJUBLJANO.« Ta ali oni je s kompasom iskal svojega »fička« in ga ponavadi našel, kljub temu, da je prej odkopal še kakšnega poleg.

Uspešno, kljub vsem začetnim težavam smo dobro zastavili in pod nadzorstvom komunalne službe odmetali marsikateri kos belega nameta. Kar pa je tudi važno: delali smo množično in zagnano. Razdeljeni smo bili na skupine — brigade in najbolj marljive so dobile priznanje. Izpod naših lopat se je marsikdaj pokazal »fičko«, katerega je morda lastnik iskal, čisto na drugemu koncu bele Ljubljane. Slab začetek — dober konec. Pa pravijo, da nismo za delo...

Stojan Hribar

Varujmo življenje ljudi

Pred kratkim sem na eni izmed sej slišal govoriti o varnosti človeka. Takoj sem se spomnil hiše v Šentvidu, Celovška cesta št. 406. Če gre pešec mimo te hiše je ogrožen z dveh strani.

Pogled na nesrečni vogal Cirmanove hiše

Zakaj gre? CIRMANOVA po domače »JOZEFOVA« hiša v Šentvidu je z enim vogalom tik ob cesti — voznem pasu, zato morajo pešci mimo hiše hoditi po cesti in so »napoti« motoriziranim občanom. Streho hiše pa večkrat poškodujejo vozniki tovornih vozil, tako da opečna kritina kot na nitki grozeče visi nad glavami pešcev.

Namreč tukaj ne gre za naše otroke, ki hodijo v šolo, ki je v neposredni bližini, v omenjeni hiši je tudi mesarija. Pozimi zapade sneg. Delavci komunalnega podjetja s stroji odrinejo sneg s ceste tik do zidovja hiše, da je takrat nemogoče iti mimo. Pešci preklinjajo voznike, vozniki pešce in tako na tem ozkem grlu gorenjske magistrale prihaja do zastoja v prometu in do nesreč. Cirmanovi so že večkrat streho popravili, vendar se še vedno najde kak voznik, da jo ponovno poškoduje.

Če govorimo o varnosti, o varnosti prometa na javnih cestah in varnosti ljudi, potem je nujno, da se vogal hiše podre in omogoči varna hoja pešcev in vožnja voznikov mimo hiše. Seveda, pa bomo prisluhnili tudi vsaki drugi rešitvi, ki bo varovala naša življenja.

R. Mandić

Sneg se počasi že topi in so podobni prizori že povsem običajni

Z avtom na cesto — pa je bil kar herojski korak. Tako dobro zaupať v mimoidoče fizične moči, je bil res pogum. No pa so se vseeno, čeprav nekateri neradi, odzvali vabilu osamljenega voznika in malo porinili »fička« do prvega ovinka. Ker se jim je potem mudilo za temi ali onimi »zelo važnimi« opravki, so jih pač zamenjale druge fizične moči.

Za lopate smo poprijeli skoraj vsi. Ker imamo mladi največ moči in prostega časa — mimogrede za preživljanje le-tega je sila minimalno poskrbljeno — smo na pobudo OK ZSMS pričeli z akcijo čiščenja snega: množično in organizirano. Sprva smo se zaradi pomanjkanja »lopat« zaskrbljeno ozirali v nebo in se močno bali, da se bo sneg prej stopil.

Lopat pa ni in ni bilo! Na številnih zasedanjih različnih štabov jih tudi niso imeli. V občinski zgradbi jih je sicer nekaj bilo, pa kaj, ko so bile še te zaklenjene in seveda bolj primerne za »štihanje« kot za premetavanje snega.

Zato smo tudi mi mladi sedli in sestavili štab. Povprašali smo v delovnih organizacijah in si kaj kmalu priskrbeli lopate, namenjene sicer bolj urejanju zelenic, vendar so se v novih rokah izkazale tudi v snegu. Že naslednji dan smo mladi lopate in druge tovrstne pripomočke prinesli kar od doma. O tem, ali je v tem času, oče ali kak drug sorodnik ali sosed »šaflo« pogrešal ali ne, raje nismo razmišljali.

